

Xhosové dnes

Autor: Spencer Quinn

Etnonacionalisté všech odstínů rádi mluví o odlišnostech mezi lidmi, především těch rasových. To samozřejmě dává smysl, neměli bychom však zapomínat, že všem lidem jsou společné i jisté vlastnosti, jež přesahují rámec prosté ctnosti a neřesti a zasahují do sfér nadějí, obav, extáze i děsu. Naše chování se tak i přes rasové, kulturní či náboženské odlišnosti často hodně podobá. U některých skupin mohou být samozřejmě projevy sofistikovanější, výsledky se však od sebe nemusí příliš lišit.

Přestože je odděluje propast půldruhého století, učenost, jež by naplnila několik civilizací a přinejmenším jedna standardní odchylka IQ, málo známý africký kmen, který se v polovině 19. století vlastními silami fakticky vyhladil, má až znepokojivě mnoho společného se současnými Brity a jejich neschopností správně zareagovat na smrtící útoky džihádistů, jako byly ty spáchané letos v květnu a červnu.

Kmen Xhosů nedokázal ve své domovině v jihovýchodním cípu Afriky vzdorovat britskému imperialismu, stal se tak anglickou kolonií a prošel procesem „pozápádnění“ z rukou bělošských vetřelců. Jak tomu u porobených národů bývá, nesnášeli Xhosové situaci příliš dobře, přišli totiž o své sebeurčení, jež nahradil pocit bezmocnosti a podřadnosti. V dubnu 1856, jako by v reakci na tento zmar, uslyšela prorokyně v podobě patnáctileté xhoské dívky hlas, jenž sliboval obrat osudů jejího kmene. Postačit k tomu mělo málo: Xhosové měli přestat s obděláváním půdy, zničit zásoby potravin a pobít svá stáda hovězího dobytka. Splnění těchto požadavků pak mělo jako zázrakem vyhnat Brity, vzkřísit mrtvé, obnovit všechna stáda i plné sýpky a navrátit Xhosy k někdejší slávě.

Proroctví se mezi nimi brzy začalo šířit závratnou rychlostí a jeho zapáleným stoupencem se stal i samotný král. Xhosové začali všude kolem sebe pozorovat mrtvé, jak vstávají z řek a vznášejí se kolem nich ve větru. Neuvěřitelná vidění se objevovala stále častěji, jak se příslušníci kmene zoufale snažili najít *deus ex machina*, jež by je očistil od potupy tak briskně a s *blahosklonnou povýšeností* uštědřené Brity.

Geofyzik David Deming to v roce 2009 na stránkách Lew Rockwella **popsal** následovně:

Vzali hromady obilí ze sýpek a rozsypali jej po zemi, kde shnilo. Dobytek pobíjeli

v takovém rozsahu a tempu, že mrchožrouti ani nestíhali obírat rozkládající se maso. Počty Xhose zmasakrovaného hovězího dobytka podle odhadů nakonec dosáhly až 400 000. Když zmasakrovali svá stáda, postavili si Xhosové nové, větší *kraaly* (kruhová ohrada pro chov dobytka uvnitř vesnice, pozn. DP), kde hodlali chovat nová, zázračná zvířata, která měla povstat ze země. Hybná síla hnutí se stávala nezadržitelnou.

Proroctví se podle Xhosů mělo naplnit při červnovém úplňku roku 1856. Když se tak nestalo, posunuli datum na později, nevyplnilo se však ani v tomto termínu. Tak nějakou dobu pokračovali, dokud si neuvědomili, proč se jej neustále nedaří naplnit: Xhosové se neřídili pokyny proroků dostatečně doslovně! Přes učiněná opatření si ponechali *nějaký* dobytek i obdělaná pole, aby mohli přežít. Tak to samozřejmě nemohlo pokračovat. Navíc se našla i hrstka skeptických Xhosů, kteří se na vybíjení dobytka odmítli podílet. Z těchto nevěřících se stali obětní beránci za nenaplnění proroctví a byli tak vystaveni opovržení většiny svého kmene.

Odhodláni dosáhnout naplnění proroctví se Xhosové zbavili svých zemědělských nástrojů a pobili *všechna* svá zvířata, nejen hovězí dobytek. V prosinci, kdy marně uplynulo další ohlášené datum vyplnění proroctví, už Xhosové museli jíst bobule a kůru ze stromů. Ale teprve následujícího léta propuknul skutečný hladomor.

Všechno jídlo zmizelo a hladovějící lidé se vloupávali do stájí a jedli tam žrádlo pro koně. Sbírali léta na slunci se bělící kosti a snažili se z nich uvařit polévku. Jedli trávu a někteří se položení hladem uchýlili i ke kanibalismu. Zesláblí lidé často museli bezmocně přihlížet, jak psi požírají mrtvoly jejich příbuzných. Ty, kdo nezemřeli hladem, kosily nemoci. Opravdoví věřící se však své víry drželi až do samého konce a když umírali hladem, sváděli vinu za nenaplnění proroctví na pochybnosti a nedostatečnou víru ostatních.

Před hladovým proroctvím v roce 1856 se počet Xhosů odhadoval asi na 105 tisíc. Do konce roku 1858 už jich zbylo jen 26 tisíc. Zbytek buď pomřel hlady, nebo emigroval. To samozřejmě uvolnilo cestu bělošské kolonizaci Afriky mnohem účinněji, než by to svedla léta bojů či britského „pozápádňování“. Britové navíc v jakési hořké ironii osudu zjistili, že přeživší Xhosové jsou mimořádně poslušní a užiteční sluhové.

Jedná se o skutečně otřesnou kapitolu dějin: velký omyl imperialismu vedl k ještě větším hrubým omylům, v podobě kolektivního přeludu a autogenocidy. Co ale činí celou věc ještě otřesnější, jsou paralely těchto přeludů a sebevražedného chování u dnešních bělochů. Když v roce 2009 David Deming představil smutný příběh Xhosů svým čtenářům, načrtl přímou linku k současné posedlosti globalistů člověkem způsobeným globálním oteplováním. V rámci boje s tímto pseudovědeckým strašákem prosazují západní elity omezování výrobních prostředků a vyslovují temné předpovědi, jež se ale nikdy nenaplní. Aniž by však těmito

neúspěšnými předpověďmi nechali odradit, pokaždé se v nich naopak ještě víc utvrdí a svůj hněv si vybíjejí na skeptících, kteří mají tu drzost před přijetím drastických opatření nejdřív vyžadovat přesvědčivé důkazy.

Takto vypadá čistě náboženské myšlení: k činům nepohání své vyznavače fakty, ale zjevením. Má také sklony vyhledávat a odhalovat rouhače. Dobře patrné je to třeba z nedávného rozhovoru Jakea Tappera (CNN) se senátorem Rand Paulem o **rozhodnutí prezidenta Trumpa** odstoupit od **Pařížské klimatické dohody**. Poté co senátor Paul dosti obratně shrnul důvody pro odstoupení od dohody, je Tapper naprosto ignoroval a opakovaně Paula vyzval, aby odporoval vědci z NASA, který věří v člověkem způsobené globální oteplování. Něco takového by rovnalo aktu rouhačství – a právě o to Tapperovi šlo: vykreslit Randa Paula jako rouhače, i když to znamenalo ponechat jeho argumentaci bez vyvrácení.

Přestože souhlasím s hlavním ponaučením Demingovy pozoruhodně přímé analogie, nalezneme i podobnou – a mnohem závažnější – paralelu mezi Xhosy a moderní bělošskou sebevražednou oddaností politické korektnosti (která dnes náleží do stejné církve jako globální oteplování, není to však jedno a totéž). Zdá se, že čím víc džihadističtí vetřelci na původní bělošské obyvatelstvo útočí zneužíváním, znásilňováním, sexuálním zotročováním i zabíjením, tím usilovněji si naše politicky korektní elity přejí nejen tyto vetřelce usmiřovat, ale také zasahovat proti té části svých vlastních lidí, která zůstává k politické korektnosti skeptická. Sledujeme tedy zánik Xhosů ve velkém a v delším časovém úseku. Naše elity se klaní jistému bohu, jenž podle nich vyřeší naše stávající problémy. A když tento bůh zas a znovu selhává, kladou vinu na svá bedra za nedostatečně prosebné modlitby a také na skeptiky, kteří se nemodlili vůbec. Stejně jako Xhosové, nedokáží ukázat právě na onu věc, která je zcela očividně zabíjí.

Je ale snazší rýpat se v historii při hledání šikovné analogie se stávající situací, než přijít s jejím řešením. Vraťme se na chvíli k Xhosům. Podle Demingových výpočtů přišli za dva roky skoro o 80 000 lidí, z nichž mezi 40 až 50 tisíci zemřelo hladem a na nemoci a zbytek emigroval. Předpokládám, že zbylých 26 000 jednoduše přežilo o něco déle než jejich sebevražednému kultu oddaní soukmenovci, kteří nakonec vymřeli. Kdyby kultisté vydrželi déle, bylo by toto číslo zřejmě ještě nižší. Z toho lze tedy dovodit, že přeživší Xhosové neuspěli díky nějaké své ctnosti nebo pozitivním vlastnostem a následně *de facto* vyměnili život v omezené svobodě za existenci v nepokryté závislosti a poddanství. Jedinými vítězi z celého kmene tak bylo 30 až 40 tisíc lidí, kteří se spasili únikem.

A právě po tom bělošští nacionalisté a mnozí na alternativní pravici už léta volají: Únik. Rozvod. Vytvoření výhradně bělošských států s přísnými zákony proti imigraci i rasovému míšení a postavení zdí, jež budou vysoké i hluboké. Pokud budeme muset nechat napospas určitý díl bělochů, kteří by raději jako menšina obklopená černými a hnědými dohlíželi na vlastní záhubu, budiž. Můžeme to považovat za další evoluční „efekt hrdla lahve“ pro bělochy, podobné dýmějovému moru nebo dobám ledovým. Snad jím úspěšně projdou jen ti běloši, kteří chtějí přežít a naše rasa z tohoto multirasového chaosu vyjde silnější a rasově odhodlanější než kdy předtím.

Tak jako tak se však naše liberální globalistické elity a jejich spojenci zmítají v sebevražedném paktu s božstvem politické korektnosti tak dlouho, že už s nimi dávno není rozumná řeč. Prošli bodem, za nímž už není návratu ke zdravému rozumu, jak ostatně dokazuje jejich kompletní neochota a neschopnost i v konfrontaci s opakovanými nezdary a selháními jejich vizí změnit své pozice. Jejich řešení gangů zneužívajících děti v Rotherhamu? Ještě víc politické korektnosti. No-go zóny ve Švédsku? Ještě víc politické korektnosti. Nepokoje v Paříži? Znásilnění v Kolíně? Půl milionu zabitých a zraněných při útocích džihádistů od 11. září? Ještě víc politické korektnosti. Počet muslimů v Evropě velice rychle roste, podstatně vyšším tempem než bělošské obyvatelstvo. V Anglii se každých deset let zdvojnásobí. A jakže zní doporučení našich globalistických elit tváří tvář této demografické zkáze? Velmi správně – ještě víc politické korektnosti.

Nevěříte mi? Pak se zamyslete nad těmito dvěma pomíjivými událostmi z června 2017.

První se udála během útoku na London Bridge 4. června, zatímco se lidé krčili na podlaze zabarikádované restaurace, před níž vraždili lidi. Jeden bílý Brit zakřičel „Zkurvený muslimský píčí!“ Další z jeho krajanů ho ovšem okamžitě začal plísnit: „Neřvi, ty zkurvenej idiote. Nejsou to muslimové.“

Druhou je tweet Sally Kohnové:

Political correctness is simple idea everyone should be treated with equal dignity & respect. It's not cause of terrorism. It's antidote.

— Sally Kohn (@sallykohn) 4. června 2017

[Politická korektnost je prostá myšlenka, [že] s každým se má zacházet se stejnou mírou důstojnosti a respektu. Není to příčina terorismu, ale lék na něj.]

Když pomineme barbarskou větnou skladbu, nejen že tento tweet mluví sám za sebe, ale dokonce inspiroval OregonMuse k tomu, aby jeden „Kohn“ definoval jako jednotku stupidity.

Smýšlení našich levicových elit je zdá se pevně nastavené, aby odmítalo poznání, že právě politická korektnost skutečně má na svědomí všechny naše současné potíže s islámem a nikdy je nevyřeší.

Nakonec je ale přece jen vyřeší: naše potíže s islámem skončí onoho krásného dne, kdy se všichni běloši pokloní Alláhovi nebo se odeberou cestou Xhosů.

Jak si ale uvědomili mnozí Xhosové, kterým se podařilo uniknout, existuje i třetí cesta. A

právě po ní bychom se měli vydat.

Úvaha Spencera Quinna *Lessons from the Xhosa* vyšla na stránkách Counter-Currents Publishing 12. června 2017.